

kom zvečer pri večerji: »Poglejte, otroci, če si človek kaj prihrani, si lahko nato tudi kaj privešči. Vrnili smo se peš in si tako prihranili toliko, da si lahko privoščimo dve steklenici prav dobrega vina.« — In služkinja je bila ponj. Vino je bilo res izborno. V tem trenutku pa seže gospod Pozabič v žep in v začudenje in grozo privleče iz njega šest — povratnih železniških vozovnic.

Neki bogati starši so poučili svojega malega sinčka, da mora, ako kdo pride na obisk, biti zabaven ter mora dotičnega kaj izpraševati. Par dni nato je prišla v posete gospa Danijel. Dečko ji je podal roko ter rekel: »Kako se imate, gospa Danijel? Ravno kar sem čital o vašem možu v levnjaku.«

Iztaknila sta jo. Dva dijaka sta došla kmetu in ga vzela v sredo. Pa vpraša dijak očanca: »Vi, očka, kaj ste Vi? Ali ste osel ali pa koštrun?« — »Phe«, odgovori kmet in se popraska za ušesom: »Tako le v sredi med njima sem.«

Oče pred radio aparatom: »No, otroci, kaj hočete danes slišati: Berlin, London?« — Mirko: »Papa, pustite danes mesta, pa rajši Afriko priklopi. Jaz bi rad slišal leva rjovečti!«

»No, Karl, kaj pa je prinesel tvoj oče z lova domov?« — Karl: »Sedem hroščev!«

no priklonil, prosil kralja, naj mu proži roko, katero je potem poljubil z vsem spoštovanjem.

Zdaj je nastalo za malega Toneta povsem novo življenje. Kralj je določil princesinjo, ki je odslej morala za Toneta skrbeti. Njegova obleka je bila radi čudovitega potovanja vsa raztrgana in umazana. Zato so takoj poklicali dvorskega krojača, ki je napravil dečku še istega dne iz najfinjšega blaga obleko po najnovejši modi. Kraljica je od svoje strani darovala Tonetu sabljo, katera sicer ni bila daljša od igle, ali zelo ostra in izdelana iz čistega zlata. Poleg tega je dobil še zlat ščit, okrašen z dijamanti. To vse je darovala dečku, da bi bil v slučaju vojne dobro zavarovan. Tudi krasno opremljenega konja je dobil. To seveda ni bil konj, kakršnega vidite vsak dan, ampak bela, udomačena miš. Ne smema pozabiti še srebrne kočije, katero so vlekli štiri miši.

Tako je bil Tone takoj prvega dne obdan s sijajem in bogastvom. Kar si je zaželel, to je tu imel. Kralj ga je silno vzljudil. Niti obedovati ni hotel več brez njega. Pri obedu je imel Tone svoje mesto poleg kraljevega kozarca.

Dvorni mizar je napravil za Toneta divno in razkošno palačo, napolnjeno z najlepšim pohištvo. Ta palača je stala podnevu sredi dvorskega vrta, ponoči pa na omariici poleg kraljeve postelje.

Ves dvor je govoril samo o Tonetu Palčiču. Vsakdo ga je hotel videti, čuti, ga nositi malce na roki in ga poljubiti. Ta radovednost dečku ni prijala, ali kljub temu je molčal. Molčal je največ zato, ker je sam imel isto strast, namreč da povsod hodi, vse posluša, vse pregleda. Med drugimi je hotel Toneta videti tudi star general z velikimi brki. Slabo je videl. Zato je prijel Toneta, da bi ga približal očem, ali ne rahlo in previdno, ampak kar za nogo, da mu je visela glava nizdol. Bedni Tone se je onesvestil. Tedaj se je prvič v življenju razjokal, a ne radi bolečin, ampak sram ga je bilo.

»Oh, nesrečna radovednost«, je pomislil Tone »kam sem prispel radi tebe!« ...

Tone Palčič postane slaven junak.

Čeprav je živel Tone v sijaju in bogastvu, čeprav so ga vsi milovali in ljubili, kljub temu se je njegovo malo ali plemenito srce čimdalje bolj udajalo žalosti.

»Čemu mi bo vse to razkošje? Kaj mi hoče ta ljubezen? Zakaj je vse to? Ker sem tem ljudem nekaj nevsakdanjega, ker sem tako majhen. Zaslužiti si hočem ljubezen in spoštovanje.«

Tako je Tone pri sebi premišljeval.

Čez nekaj časa je bil Tonetov kralj zapleten v vojno s sosednim kraljem. Brž je sklical voja-

ke, da bi branil državo. Tone je kar skakal radosti. Toliko časa je želel, da bi prišel v svet, v boj za slavo. Kako pa je bil presenečen, ko je kralj pred odhodom rekel kraljici, da ji prepusti Toneta, ali jo prosi, naj dobro pazi nanj. Tone se je zelo prestrašil. Pokleknil je pred kralja in ga zaprosil, naj ga povede na vojno. Pa kralj tega ni hotel storiti, rekoč:

»Kaj hočeš ti pri nas? Ti si majhen in slaboten, koristiti nam ne moreš prav nič. Samo v nevarnost se podaješ, da se ti kaj pripeti.«

»Gospodar«, je odgovoril Tone še vedno klečeč, »če sta država in kralj v nevarnosti, nima pomena, če pogine še Tone Palčič. Prosim Vas najponižneje, da me vzamete s seboj, morda pa bom le kaj v korist.«

Kralj se ni dal omehčati.

Nikoli ni bilo Tonetu težje pri srcu. Ker pa nikoli ni dolgo razmišljal, se je tudi sedaj takoj odločil. Pomislil je: »Če ostanem tu, umrem togote. Tudi jaz hočem v boj!«

Brž si je opasal svoje orožje, osedlal svojo belo miš, vtaknil v torbo dva kosa sladkorja in dva bonbona, pa je odjahal za vojsko. Ni se skrival, ker ga ni mogel nihče opaziti bal se je samo, da ne bi vojaki pohodili njega in njegovega konja. Po treh napornih dnevih se je vojska ustavila. Tone se je neopaženo splazil v kraljev šotor. Kralj je sedel tam v velikih skrbeh ter se je pogovarjal s svojimi generali. Tone je povzel iz pogovora, da je velikanska sovražnikova vojska celo blizu in da bo skoro podvzela napad. Najslabše je bilo to, da ni bilo mogoče izvedeti, kdaj in kje hoče sovražnik napasti.

Ko je Tone to slišal, je zopet zapustil šotor, skočil na miš, pa je rekel samemu sebi:

»Zdaj je prišel zate čas, Tone Palčič! Sicer si zelo majhen, ali prav to ti bo prineslo slavo. Moraš poizvedovati vse to, kar bi rad tvoj kralj vedel o sovražniku.«

V daljavi je videl svetlikati luči in ogenj pri sovražniku. Tam so počivali. Pred polnočjo je bil Tone že pred šotorom sovražnikovega kralja. Razjahal je svojo belo miš in izginil skozi špranjo v šotor. Tudi tu se je kralj razgovarjal s svojimi generali. Ravno je izdal povelja, kako naj jutri ponoči udari 20.000 vojakov na tisti hrib, na katerem se je nahajal Tonetov kralj. To je bilo Tonetu dovolj. Brž je zlezal ven in je nakrmil svojo miš. Dokler je glodala sladkor, se je Tone zopet vzel v šotor. Pri kraljevih nogah se je nekaj svetilo. Pristopil je bliže in je videl, da je bil to dragocen kraljev prstan, ki je bil slučajno tja padel. Tone ga je dvignil in nataknil sebi okoli pasu.

(Dalje sledi.)

Raznoterosti.

»Poklic« angleškega kralja in kraljice. Kakor po vseh deželah, tako štejejo ljudi letos tudi na Angleškem. Za nobeno stvar pa se javnost na Angleškem ne zanima toliko kakor za to, kaj bo zapisal angleški kralj v rubriko »poklic«. Pri zadnjem ljudskem štetju je namreč angleški kralj izpolnil omenjeno rubriko tako-le: »Jurij Windsor, kralj Velike Britanije in severne Irske, cesar Indije.« — Kraljica Mary pa je napisala: »Mary Windsor, gospodinja.« Tudi soproga vojvode yorškega je napisala v omenjeno rubriko »gospodinja«.

Radio in krave. Amerikansko časopisje poroča: Farmer, strasten ljubitelj radija, je opazoval, da so postale črede ki so se vračale zvečer s travnikov v

hleve, pred okni hiše, iz katere je odmevala radio godba. To opazovanje je napotilo farmerja, da je napeljal glasem zvočnik v kravji hlev. Od onega časa, ko so pričele krave poslušati radio-godbo, so dajale dnevno 30% več mleka.

Strojevodja rešil družino. Iz Regensburga na Bavarskem poročajo: Z ne navadno prisotnostjo duha je rešil te dni strojevodja brzega vlaka na progi Regensburg — Schwalbenweiss petčlansko družino sigurne smrti. Družina se je sprehajala po železniškem mostu, ki pa je zaprt za osebni promet. Ko so bili vsi na sredi mostu, jim je pridrvel naproti brz vlak. Rešitve ni bilo nikjer in vse je kazalo, da bo lokomotiva vsak trenutek povozila vseh pet ljudi. Tedaj je strojevodja zavrl vlak in lokomotiva se je ustavila nekaj metrov pred drzneži.

Nov most se je zrušil. V St. Denis de

Piles pri francoskem mestu Bordeaux se je zrušil nov most in je zahtevala nesreča 17 mrtvih in 19 težko ranjenih. Preizkušali so nosnost novega betonskega mosta, ki je bil dolg 80 m in je peljal preko reke Ilse, na ta način, da so zapeljali na most 16 s peskom napolnjenih tovornih avtomobilov. Komaj je privozilo prvih 10 avtomobilov na most, se je ta zrušil in potegnil seboj v valove ljudi in avtomobile.

2000 let stari tulipani. V južni Angliji so opazili na mestih, ki se nahajajo v bližini razvalin rimskih taborišč, da cvetejo vsako spomlad mali rdeči tulipani. Ti tulipani so čisto različni od vseh drugih vrst angleških tulipanov in se dobijo le v bližini starorimskih izkopnin. Točna preiskava je pokazala, da ležijo čebulice teh tulipanov 1½ m pod zemeljsko površino. Ker je ta lobina celo pri divjih cveticah popolnoma

neobičajna, si te čudne prikazni ne zna-
jo tolmačiti drugače, nego da so te tu-
lipane prinesli s seboj še stari Rimlja-
ni in jih posadili. Čebule leže najbrž
že 2000 let v angleški zemlji in so se
tekoma tega časa čedalje bolj pogrezale
— prav tako, kakor so se pogrezale raz-
valine nekdanjih rimljanskih nasel-
bin.

Novi predsednik Francije Doumer bo
upeljal v modo brado. Izvolitev novega
predsednika francoske republike ne ka-
že samo vpliva na polju politike, am-
pak tudi mode. Pred tedni izvoljeni
Doumer nosi dolgo, silo, v pravokotu
pristriženo brado. Glede brade so ga
že pričeli posnemati možje iz najvišjih
krogov.

Z električnim tokom kurjeno jezero.
Na švicarskem leži zdravo zdravilišče
Klosters z jezerom 1250 m nad morjem.
Toplota jezera znaša stalno 21 stopinj
in jo vzdržujejo s pomočjo električnega
toka, katerega proizvaja elektrarna,
katero goni odtok jezera.

Zaklad v škatljah za konzerve. Velik
zaklad, čegar vrednost cenijo na okrog
40 milijonov mark, leži zakopan nekje
v južnoafriških pragozdih. Zaklad ob-
stoja iz slonove kosti, iz zlata in drage-
ga kamena; vse te dragocenosti pa so
shranjene v škatljah za konzerve. Ta
zaklad je skril poglavar plemena Cu-
lu, po imenu Lobengula, ko so ga an-
gleški vojaki leta 1892 premagali in mu
vzeli njegovo državo. Ko je že slutil
svojo bodočo poraz, je dal vse svoje dra-
gocenosti pospraviti v škatlje, potem
pa je odšel s svojimi zvestimi prijatelji
v pragozd, kjer so zaklad zakopali. Ko
pa so se vrnili, je dal poglavar vse ti-
ste, ki so vedeli za njegovo skrivnost,
pomoriti, tako da še danes nihče ne ve
o zakladu nič drugega, kakor da je ne-
kje skrit, našel ga pa še ni nihče.

Padla iz četrtega nadstropja in osta-
la nepoškodovana. Po neprevidnosti je
padla v Varšavi iz okna svojega stano-
vanja v četrtem nadstropju 89 letna star-
ka. Med padcem se je zapletla v veje
drevesa, ki stoji pred hišo in se je le
neznatno opraskala in prestrašila. Po
preteku dobre četrte ure je šla sama po
stopnicah v svojo sobo v četrto nad-
stropje.

Noviše.

S prestolnim govorom je bil otvorjen
15. junija na svečan način novoizvo-
ljeni rumunski parlament.

Strašna nesreča francoskega izlet-
niškega parnika. Dne 14. junija se je
potopil v ustju reke Loire francoski
izletniški parnik »St. Philbert«. Na
parniku je bilo 500 izletnikov, a se jih
je rešilo le 8. Je to ena največjih po-
morskih nesreč v zadnjem času, ki je
zahtevala 442 žrtev.

Podmornici »Nautilus«, ki je bila na-
menjena na severni tečaj, so odpove-
dali stroji v srednjem Atlantiku in sta
jo komaj in komaj rešili dve ameriški
vojni ladji. Potovanje na severni tečaj
bo za letos moralo izostati.

Izgon španskega kardinala. Primas
Španije kardinal Segura se je zopet
vrnil. Vlada je pozvala kardinala, da
naj zapusti Španijo.

Iz Slovenije.

Naš kraljevi dvor se je preselil dne
14. junija na Bled.

Zaključek ljudskega štetja v Dravski
banovini nam pove, da šteje Slovenija
1 milijon 120.584 prebivalcev. Za 40.000
je več žensk nego moških.

Radi eksplozije se je smrtno pone-
srečil v železniških delavnicah v Mari-
boru v pondeljek predpoldne predde-
lavec Ivan Povše.

Huda nevihta je razsajala 15. junija
popoldne po Slov. Koroškem.

Vojak utonil. V Muri pri Gornji Rad-
goni je utonil pri kopanju kaplar od
naborne komisije Stepan Bojanovič,
rodom iz dalmatinskega otoka Hvara.
— Truplo pred enim tednom utonilega
trgovskega pomočnika Sinkoviča so
našli v bližini broda Melah pri Gornji
Radgoni.

Dve smrtni nesreči v Savi. V Savi pri
Tomačevem je utonil v pondeljek učil-
teljski Franc Jernejčič. Dne 14. junija
je zahtevala Sava v Radečah pri Zi-
danem mostu smrtno žrtev v osebi po-
slovodje Alojzija Zidarja.

Samomor. V soboto 13. t. m. se je
ustrelil v Samonoših pri Gornji Radgo-
ni 55 letni samski trgovec Ivan Horvat.

Pri obledeli, sivorumenkasti barvi kože,
motnih očeh, slabem počutku, zmanjšani de-
lavni moči, duševni depresiji, težkih sanjah,
želodčnih bolečinah, pritisku v glavi, namiš-
ljeni boleznii je pametno, da izpijete nekaj dni
zapored vsako jutro na tešče kozareček nara-
vne »Franz Josef grančice«. V zdravniški prak-
si se »Franz Josef voda« radi tega posebno
uporablja, ker naglo odstrani vzroke mnogih
pojavnost bolezni. »Franz Josefove grančice« se
doblj v vseh lekarnah, drogerijah in špecerij-
skih trgovinah. 8

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din
1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši
zneski se lahko vpošljejo tudi v znakmah.
— Upravištvu odgovarja na razna vprašanja
samo takrat, ako je priložena znamka za Din
2.— za odgovor.

Upravištvu.

Učenca v trgovino z mešanim blagom, z naj-
manj 2 razreda meščanske šole sprejemem,
Oskrba v hiši. Ponudbe do 30. junija na
upravo pod »Učenec«. 998

Dijaki se sprejmejo za prihodno šolsko leto
v dobro oskrbo, zračno in solčno stano-
vanje. Splavarska ulica 6, Maribor. 996

Blagajna, velikost 4, varna pred ognjem in
vlomom se po ceni proda. M. Ilger-jev sin,
urar, Maribor, Gosposka ulica 15. 995

Posojilnica v Slatini r.z.z.n.z. vabi vse za-
družnike na redni letni občni zbor v nedeljo
23. junija 1931, popoldne ob 3. uri v Društ-
veni dom pri Sv. Križu. Dnevni red: 1. Po-
ročilo načelstva in pregledovalca računov;
2. odobrenje računskega zaključka za leto
1930; 3. poročilo o reviziji; 4. volitev načel-
stva, pregledovalca računov in nja namest-
nika; 5. Slučajnosti. — N.B. Ako ta občni
zbor ne bo sklepčen, se pol ure pozneje skli-
če drugi občni zbor, ki bo brezpogojno skle-
pal. Načelstvo. 999

Kovačija se da v najem. Spodnji Breg štev. 34,
pošta Ptuj. 997

1 mlado plemensko kravo, dva bikca marija-
dvorske pasme ter 3 mrjaščke in 6 avinjk
poštahtnjene namške pasme proda Vinarska
in sadjarska šola v Mariboru. 967

Kose, srpe, brusne kamne, razno železnino ku-
pite prav dobro pri Jos. Jagodič, Celje. 950

E 181/31 7

Dražbeni oklic.

Dne 14. julija 1931 ob 9. uri bo pri podpisu-
nem sodišču v sobi št. 2 dražba zemljišč vl.
št. 31, 43 k. o. Vuzenica in vl. št. 22 k. o. Sv.
Janž II., cenilna vrednost: 189.172 Din, vred-
nost pritisklin: 13.760 Din. najmanjši penudek:
124.853 Din 52 p.

Okrajno sodišče v Marenbergu,
dne 19. maja 1931. 981

JOSIP PIRICH

parna žaga pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

daje na znanje, da je zopet znižala cene za
žaganje plohov in sicer stane odslej:
žaganje mehkega lesa na deske 40 D po k. m
žaganje mehkega lesa na late 60 D po kub. m
žaganje trdega lesa 60 Din po kub. metru.

Postrežba hitra in solidna.

Ob enem naznanja ista tvrdka, da je cene raz-
novrstnega usnja v lastnih prodajalnah

Ptuj, Hrvatski trg, Sv. Lenart v Sl. g.
zopet precej znižala. 980

ČEVLJI

brezkonkurenčni v izdelavi, materialu in
trpežnosti, zato najcenejši pri tvrdki

D. Uršič, čevljarna

Celje, Breg štev. 37.

Ceniki na zahtevo brezplačno. 977

1 vagon modre galice

najboljše montekatni, zanesljivo 39od-
stotna, dospel. 994

H. ANDRASCHITZ, MARIBOR,

Vodnikov trg Koroška cesta.

Javna zahvala.

P. t.

Jadranski zavarovalni družbi, filijalni
direkciji

Ljubljana, Bethovnova 4.

Povodom požarne nesreče, ki me je
zadela dne 17. aprila t. l., bila mi je od-
škodnina v znesku

Din 587.627.—

izredno kulantno odmerjena in izpla-
čana. Vsled tega smatram za svojo dolž-
nost, da se družbi za koncilijantno po-
stopanje in presojanje škode tudi jav-
no zahvalim, ter jo ob enem vsakomur
najtopleje priporočam!

983 Z odličnim spoštovanjem

Jos. Ornič, Ptuj.